

brugminister ved Fremføttelsen af dette Lovforslag, som har givet mig Anledning til at begære Ordet ved denne Lejlighed. Jeg skal ligejom det ærede Medlem, der nu satte sig, ikke indlade mig paa vidtløftige Bemærkninger om dette Lovforslag, da det er flet i Fjor. Den højtærede Minister udtalte ved Fremføttelsen af Forslaget, at da det i Forordet til den i Fjor afgivne Betænkning siges, at det er en foreløbig Betænkning, at Udvalgets Medlemmer ikke have taget endelig Stilling til Vædringsforslagene, og at der ogsaa i Udvalget kunde være afvigende Anskuelser om de forestillige Afniit af Betænkningen, vil det findes rimeligt, at Ministeren heller ikke har fundet Anledning til at give sin Stilling til Betænkningens Synspunkter og disses Begrundelse Udtryk i det nu foreliggende Lovforslag. Jeg maa beklage, at jeg ikke er enig med den højtærede Minister i hans Udtalelser. Naar Forholdet med Hensyn til den afgivne Betænkning er det, at langt over Halvdelen, omtrent to Tredjedele af de Vædringsforslag, som vedrørte dette Forslag om Saltvandsfiskeriet, være stillede af hele Udvalget, synes jeg nok, der kunde have været Anledning til ved Udarbejdelsen af det Forslag, der skulde forelægges Folketinget i Aar, at tage lidt Hensyn til Betænkningen. Det vilde have lettet Udvalgets Arbejde ikke saa lidt, og det vilde ogsaa have bevirket, at man allerede nu havde staaet hverandre en Del nærmere, end man staa, naar man skal til at begynde paa den Bund igen. I Stedet for at gøre dette har imidlertid den højtærede Landbrugminister indbragt Lovforslaget med de Ord, jeg nys anførte, og endvidere har den ærede Minister ogsaa fundet det passende i Lovforslagets Motiver at skrive, at der flet ikke er afgivet nogen Betænkning. Dette er dog ikke min Hovedindvending mod den Maaade, hvorpaa denne Sag er tagen fra Regeringens Side. Men at man flet ikke har skænk-
 tet de Hovedsynspunkter, der fremsættes i nævnte Betænkning, nogen Opmærksomhed, mener jeg er mindre hensynsfuldt. Man har jo fra Udvalgets Side søgt at paavise, at den Væfsteori, som doteres af Regeringens sagkyndige, ikke holder Stik over for det, som vijen sig at være praktisk. Jeg skal tillade mig at nævne et Par Eksempler. Baade det Forslag, vi her behandle, Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri, og det, der der efter kommer til Behandling, Forslag til Lov om Konventionen med Sverige, vilde, at Regeringen fremdeles staa paa det Standpunkt, at man ved Maal og Fædringsbestemmelser for Rødspættterne i Kattegat skal gøre det muligt, at de kunne blive en

Del større, end de have været de sidste Aar-
 tinger. Man har i det hele taget i Moti-
 verne baade i Aar og i Fjor søgt at vise,
 at Rødspættterne i Kattegat ere blevne mindre,
 efter at dette Færvand er blevet besfist med
 andre Fædstaber end dem, der benyttes for
 en Del Aar tilbage. Jeg mener nu, at
 Udvalget i den foreløbige Betænkning, der
 er afgiven, har paavist temmelig tydeligt —
 jeg havde nær sagt baade videnskabeligt og
 statistisk — at dette ikke holder Stik, idet
 Rødspættterne i Kattegat for en 10—15 Aar
 tilbage ikke være en Smule større, men
 snarere mindre, end de nu ere. Med Hensyn
 til Aalen gælder det samme. Man har for
 dens Vedkommende heller ikke fra Folketingets
 Side kunnet indrømme, at naar man
 forhøjer Maalet for de Aal, som det er til-
 ladt at fiske, kan man bevirke, at Aalen, idet
 den paa denne Maaade faar en længere Tid
 til at vokse i, gennemsnitlig tiltager i Stør-
 relse og derved vinder i Værdi. Det er ikke
 paavist fra nogen Side, at dette vil ske.
 Tværtimod mener jeg, at Betænkningen ogsaa
 der har paavist, at Aalenes Størrelse bliver
 forestellig i de forestellige Færvande, eftersom
 det er et lille indesluttet Færvand eller det
 store aabne Hav, og at det derfor vil være
 særlig uheldigt at gaa den af Regeringen
 antydede Vej. Foruden dette kunde jeg
 fremdrage flere Eksempler paa, at Regerin-
 gens Væfsteori ikke holder Stik over for
 det, der er praktisk. Jeg synes heller ikke,
 den højtærede Minister har søgt at afkræfte
 dette eller søgt at føre Bevis for, at den
 Væfsteori, der gaar gennem Forslaget, er
 rigtig. Jeg mener snarere, at den ærede
 Minister siger det modsatte. Den ærede
 Minister fremkom nemlig ogsaa ved Fore-
 læggelsen af dette Forslag med en Udtalelse,
 hvori han efter min Mening endogsaa
 førte Bevis for, at hans sagkyndige paa
 dette Omraade ere gaaede fejl i Byen.
 Jeg sigter derved til de Udtalelser, hvor han
 meddelte, at han havde troet, at Rødspætt-
 tterne i Nisjum Bredning vilde blive større,
 naar man fredede dem, og derfor i det fore-
 liggende Lovforslag havde optaget hertil
 sigtende Bestemmelser, men at man nu har
 opdaget, at man her er gaaet ud fra en For-
 udsetning, der viste sig at briste, idet Aar-
 sagen til, at Rødspættterne i Nisjum Bred-
 ning ikke ere store, ikke er den, at de fistes,
 før de faa Tid til at blive større, men den,
 at de ikke forblive i Nisjum Bredning, men
 forlade samme gennem Lybørn Kanalen og
 gaa ud i Vesterhavet. Jeg synes, at denne
 Udtalelse fra den højtærede Ministers Side
 er et Vidnesbyrd om, at den Betragtning,
 vi have gjort gældende i Udvalgets Betænk-